

Tato diplomová práce se zabývá úvodem do problematiky proměnné. Jejím cílem bylo porovnat různé přístupy k výuce úvodu do proměnné u učitelů, kteří učí metodou založenou na budování schémat (známou jako Hejného metoda). V teoretické části práce je rešerše odborné literatury k tématu úvodu do proměnné a teoretické pozadí metody výuky založené na budování schémat. Část práce se věnuje analýze řady učebnic umožňující výuku touto metodou se zaměřením na úlohy důležité pro propedeutiku proměnné. Samotný výzkum sestával z rozhovorů se čtyřmi učiteli a z následků na jimi vyučovaných hodinách v 7. a 8. ročnících základní školy, jejichž tématem byl úvod do „jazyka písmen“. Celkem byly u těchto čtyř učitelů provedeny následky patnácti vyučovacích hodin v šesti třídách (v každé třídě 2–3 hodiny). Data byla analyzována kvalitativními metodami. Ačkoliv sledování učitelé vyučují stejnou metodou, lze u nich pozorovat odlišnosti v přístupu k zavedení proměnné a ve stylu jejich výuky. V jejich výuce jsem identifikovala rozdíly v organizaci hodiny, ve volbě úloh a jejich stylu zadávání žákům, ve výukových formách i způsobech, jakým učitelé komunikují se žáky. Na momentu vstupu proměnné do žakovského řešení úloh a jejich následné diskusi lze spatřit souvislost jak s poznávacím procesem dle teorie generických modelů, tak s historickým vývojem algebraické symboliky.